Arie en Bep Roodnat laten het zich smaken

Tekst - Frederiek Lommen
Beeld - Privé-archief

Vertrokken naar...
Apokoronas op Kreta

'Op dit eiland gaat het licht in de winter niet uit'

Iets meer dan veertig jaar geleden zetten ze voor het eerst samen voet aan wal in Griekenland. Dat was in 1976. Ze meerden aan op het eiland Corfu tijdens een flottielje-tocht met vrienden, komend vanuit Italië. Inmiddels zijn Arie en Bep Roodnat sinds 2010 de trotse eigenaren van een huis op Kreta.

Prachtig zicht op de haven van Apokoronas

Delen van de villa bij Kambia

Zware regenval en heftige stormen. Beken en rivieren die buiten hun oevers treden, landverschuivingen en instortende bruggen. Dat was Kreta in februari van dit jaar. Ook in maart werd het eiland geteisterd door zwaar weer en begin april was het weer even raak.

Terwijl we in Nederland al vroeg in het jaar buiten in de zon konden zitten, hebben we een telefonisch gesprek met Arie en Bep Roodnat die deze weersomstandigheden op Kreta net achter de rug hebben. Gelukkig schijnt ook bij hen de zon weer, en hebben ze nu uitzicht op de prachtige besneeuwde toppen van het 2400 meter hoge Lefka Ori-gebergte. Zulk noodweer is gelukkig echt wel een uitzondering.

'Ieder jaar maken ze een grote **rondreis** van een paar weken over het eiland, en gaan ze in de weekenden soms naar Thessaloniki of Athene'

Het paar was dus voor het eerst in Griekenland in 1976. Ondanks dat het hun uitermate goed beviel in de Ionische Zee, zou het daarna vijftien jaar duren voor ze Griekenland weer bezochten. Het echtpaar kreeg in de tussentijd drie dochters en Arie had een drukke huisartsenpraktijk in de buurt van Vianen. Vakantie werd er wel gevierd, maar meestal dichterbij huis, en bereikbaar met de auto, vaak in Zuid-Frankrijk in de buurt van St. Tropez.

Kreta favoriet

In 1991 belandde het gezin weer in Griekenland, deze keer op Kreta in de buurt van Agios Nikolaos. Daarna was het hek van de dam, zou je kunnen zeggen. Arie somt de verschillende bestemmingen op: "De eilanden Kreta, Chios, Kos, Lesbos, Samos, Lefkas, Zakynthos, Santorini, Mykonos, Kea, de steden Thessaloniki, Athene, en natuurlijk grote delen van het vasteland en een rondreis door de Peloponnessos." Vaak werd ter plekke een auto gehuurd en verkenden Arie en Bep de omgeving vanuit hun hotel of vakantiewoning.

"En ja, langzaam ontstond het idee om in Griekenland een huis te kopen", vertelt Bep. "Het begon min of meer als grap, of als droom, maar het idee werd in de loop van de jaren steeds serieuzer en realistischer. Tijdens iedere Griekenlandvakantie keken we bij de plaatselijke makelaar naar de mogelijkheden en naar de prijzen."

Gaandeweg werd goed nagedacht welk eiland of welke regio het beste zou zijn. "Kreta bleek al snel onze favoriet. Daar gaat het licht in de winter niet uit", lacht Arie. "Op veel bestemmingen zijn er in de winter geen toeristen, verlaat daardoor ook een groot deel van de inwoners het eiland, gaan de meeste restaurants en winkels dicht, en is er daardoor gewoon niets meer te doen. Op Kreta is dat allemaal helemaal niet het geval. Daar blijft gedurende het hele jaar het licht aan."

Zoektocht

Op de Second Home-beurs in Utrecht bezochten ze de stand van Elxis, makelaar voor huizen in Griekenland. Via Giorgos en Vangelis van dit kantoor kwamen ze op het spoor van een mooi stukje land in de buurt van de stad Rethymnon. Daar kon een huisje worden gebouwd, helemaal naar hun eigen smaak en wensen. Uiteindelijk hebben ze om allerlei redenen dat plan weer laten varen.

Maar, er was geen man overboord. Daarna werd de zoektocht op het eiland gewoon

weer rustig voortgezet. Op een dag - tijdens een vakantie op Kreta - bezochten ze het gebied in de gemeente Apokoronas, in het noordwesten van het eiland, in de regio Chania. Gelegen aan zee, bosrijk en heel groen vanwege de watertoevoer vanuit de hoge bergen in het binnenland. "Arie, dit is het!", riep Bep meteen bij aankomst. En hij vult aan: "Het kwam meteen op ons over als het St. Tropez van Kreta!"

Via de websites van verschillende makelaars hadden ze hun oog laten vallen op drie verschillende huizen bij het dorp Kambia. Die bleken bij aankomst ter plekke op een steenworp afstand van elkaar te liggen. De bungalow die ze uiteindelijk in 2010 kochten, één van deze drie, is in het jaar 2000 gebouwd. Het huis staat op een terrein van maar liefst 5000 meter, met veel planten, bloemen, fruit- en olijfbomen. Het staat op een helling, dus hun uitzicht op de beroemde Souda-baai, is vrij én gegarandeerd. "We hebben ons uitzicht gekocht", zegt Arie, bijna glunderend.

Magistraal uitzicht

Je zou denken dat Arie en Bep daar nu de hele tijd gaan zitten, genietend van het magistrale uitzicht. Maar als je

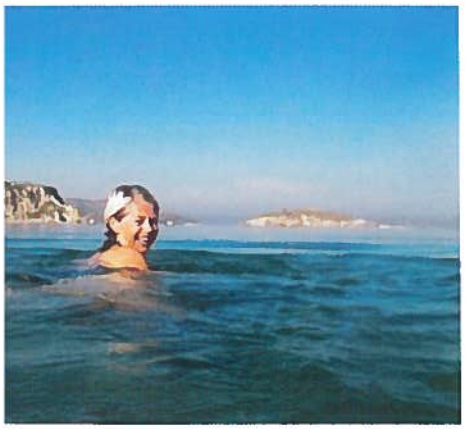

Bep Roodnat in de baai

Met uitzicht op de baai van Souda

Arie in zijn domein: de tuin

hoort wat ze zoal doen, krijg je al snel de indruk dat dit koppel niet veel tijd zittend doorbrengt. Ieder jaar maken ze een grote rondreis van een paar weken over het eiland, en gaan ze in de weekenden soms naar Thessaloniki of Athene. Daarnaast hebben ze interesses te over. Arie vertelt: "Ik heb een kleiduiven schietclub, met wie ik wekelijks de bergen in trek. Daarnaast heb ik me met mijn Harley Davidson aangesloten bij een groep mannen van de Amerikaanse militaire basis in de Souda-baai, met wie ik ook bijna wekelijks motortochten over het eiland maak. Dan zeil ik nog met een clubje mensen met catamarans. Daarnaast brengen we een keer per jaar een boot over zee van plek naar plek, dit jaar van Athene naar Lefkas."

Ook Bep is erg actief. "Ik wandel iedere ochtend vanuit huis naar beneden naar zee. Dat is iets langer dan een uur lopen." Eenmaal daar aangekomen, treft Bep een groep andere vrouwen, met wie ze een half uur tot een uur in zee zwemt. "Dat is een grote groep van in totaal zestien vrouwen. Er zijn Britse, Nederlandse, Australische, Griekse en Duitse vrouwen bij. Niet iedereen is er iedere keer, maar je weet altijd dat er een grote groep wel is. Na afloop van het zwemmen, wordt er koffie gedronken aan het strand."

"En...", zo licht Arie toe, "er is altijd wel iemand jarig, of iemands partner of kind is jarig, dus er wordt vaak een glas prosecco gedronken om dat te vieren. Als er geen jarigen zijn, blijkt er altijd wel een hondje jarig te zijn, dus ook daar kan prosecco op worden gedronken!"
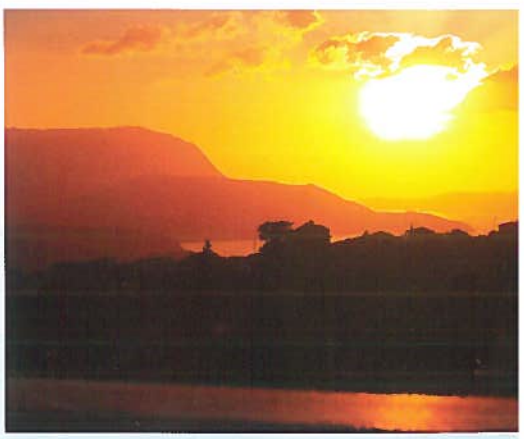
Arie en Bep verblijven niet permanent op Kreta. Ze pakken het verstandig aan. Van april tot en met juni, van september tot kerst zijn ze op Kreta. In de hete zomermaanden juli en augustus gaan ze naar Nederland. De kinderen maken dan gebruik van het huis. En de overige maanden? Enthousiast vertelt Arie dat sinds zijn pensioen de eerste maanden van het jaar zijn gereserveerd door een grote reis. "Binnenkort vertrekken we voor twee maanden naar Australië!"